

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014417
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014417.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalú v trestnej veci proti odsúdenému H. H., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Z. XXX, okres J., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. augusta 2019 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 05. júna 2019 pod sp. zn. 1Pp/109/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j e sa v napadnutom uznesení výrok o určenej skúšobnej dobe odsúdenému.

Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona súd odsúdenému u r č u j e skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky a nariaďuje u odsúdeného probačný dohľad nad jeho osobou na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písm. j) Tr. zákona súd odsúdenému u k l a d á povinnosť, spočívajúcu v príkaze počas určenej skúšobnej doby zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

odôvodnenie:

Odsúdený H. H., nar.XX.XX.XXXX vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2T/77/2011 zo dňa 24.09.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 3To/139/2012 zo dňa 28.03.2013, za spáchaný zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a), písm. b), odsek 2 písm. c) Tr. zákona a iné. Odsúdený má ďalej vykonávať aj súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 31.03.2014 pod sp. zn. 2T/176/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.01.2015 pod sp. zn. 23To/146/2014, za spáchaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b) Tr. zákona a iné. Na výkon týchto postupne uložených trestov odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 02.05.2013 a po započítaní väzby ich má ukončiť dňa 02.06.2020. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený mu plyní odo dňa 18.04.2019. Trest odňatia slobody vykonáva doposiaľ v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava.

Dňa 03.05.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného H. H. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody aj spolu s jeho hodnotením riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava. Návrh odsúdeného písomne podporila i jeho priateľka H. B., ktorá prejavila vážny záujem pomôcť odsúdenému po prepustení na slobodu a pozitívne na neho vplývať. Je presvedčená, že počas siedmich rokov, ktoré strávil vo výkone trestu bolo pre neho dostatočným poučením, keď i počas jej návštev odsúdený spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval. S odsúdeným po prepustení na slobodu mieni žiť spoločne so svojou dvanásťročnou dcérou, ktorá sa na

návrat odsúdeného teší. Dodala, že ohľadom spolužitia s odsúdeným sú pozitívne reakcie aj zo strany jej rodiny. Pozitívne ohľadom pomoci odsúdenému viesť riadny život prejavila písomne aj jeho rodina (otec).

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. júna 2019 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilava, po výsluchu odsúdeného a vykonaní ďalších dôkazov rozhodol uznesením toho istého dňa pod sp. zn. 1Pp/109/2019 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku odsúdeného H. H., nar. XX.XX.XXXX podmienične prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu vyššie citovanými rozhodnutiami súdov a podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Vyššie citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote, ihneď po jeho vyhlásení, napadol sťažnosťou iba prítomný prokurátor na verejnom zasadnutí. V písomnom odôvodnení sťažnosti poukázal na to, že odsúdený bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, pričom mu boli ukladané tak podmienične ako i nepodmieničné tresty odňatia slobody a odsúdený mal tak dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, nakoľko predchádzajúce odsúdenia u neho nespĺnili zákonom predpokladaný účel, ktorý by svedčil o jeho snahe po náprave a polepšení sa. Ďalej uviedol, že podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je namieste vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam je daný dôvodný predpoklad, že odsúdený povedie na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Je preto toho názoru, že vzhľadom na doterajší počet odsúdení H. H. nie je možné u neho predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a nie sú teda u neho splnené zákonné podmienky pre jeho podmienične prepustenie. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil a aby uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K odôvodneniu písomnej sťažnosti prokurátora sa vyjadril aj odsúdený prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že s dôvodmi, na ktoré poukázal prokurátor v písomne odôvodnenej sťažnosti sa nestotožňuje. Napadnuté uznesenie okresného súdu považuje za vecne správne a zákonné a v tomto smere poukázal na dôvody uvedené v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia. Zdôraznil, že počas celého doterajšieho výkonu trestu je hodnotený ústavom na výkon trestu iba kladne, bez negatívnych skutočností a sám ústav na výkon trestu odňatia slobody konštatoval nízke riziko recidívy a odporučil jeho podmienične prepustenie. Odsúdený tiež poukázal na 9 disciplinárnych odmien ktoré mu boli udelené, z toho štyrikrát to bola najvyššia možná odmena vo forme mimoriadneho voľna na opustenie ústavu, čo využil na stretnutie s rodinou. Ďalej poukázal i na to, že stanovený program zaobchádzania plní v celkom rozsahu a spáchanie trestnej činnosti veľakrát už oľutoval s tým, že v budúcnosti bude viesť už iba riadny život, chce žiť so svojou priateľkou a jej dcérou v harmonickom a usporiadanom rodinnom vzťahu. Preto sa nemôže stotožniť s názorom prokurátora na to, že na slobode bude opätovne páchať trestnú činnosť. Preto navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti prokurátora v neprospech odsúdeného preskúmal podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, v súlade s Trestným poriadkom a Trestným zákonom s tým ale, že nebol dôsledný v tom, keď v rámci obligatórneho určenia skúšobnej doby odsúdenému určil neprímerane miernu dĺžku skúšobnej doby pri dolnej hranici zákonného rozpätia (1 až 7 rokov), navyše bez nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným s absenciou uloženia primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie účinkov rozhodnutia o podmieničnom prepustení odsúdeného.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona podmieničuje podmienične prepustenie kumulatívnym (súčasným) splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním adekvátneho polepšenia sa plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 odsek 2 Tr. zákona súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V prvom rade krajský súd uvádza, že procesné podmienky na rozhodovanie o návrhu odsúdeného boli splnené dňom 18.04.2019, pričom príslušné časti oboch trestov, ktoré musel odsúdený vykonať, aby splnil prvú formálnu zákonnú podmienku a mohol by eventuálne byť podmienične prepustený, už vykonal.

Pokiaľ ide o ďalšiu (druhú) zákonnú podmienku, týkajúcu sa polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, aj v tomto smere krajský súd tak, ako i okresný súd dospel k zhodnému záveru, že odsúdený si plní svoje povinnosti vo výkone trestu dlhodobo a riadne, čo

vyplýva z hodnotenia ústavu, ktoré podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom uznesení. Disciplinárne potrestaný odsúdený nikdy nebol a disciplinárna odmena mu bola udelená až deväťkrát, z toho dokonca 4x vo forme opustenia ústavu. Aj po pracovnej stránke je odsúdený hodnotený iba pozitívne. Program zaobchádzania odsúdený plní dlhodobo po každej stránke. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava s rodinou a priateľkou. Riziko sociálneho zlyhania odsúdeného je hodnotené ako nízke. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako priaznivá. Záverom hodnotenia riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a podmiennečné prepustenie odsúdeného odporúča.

Krajský súd starostlivo posudzujúc všetky okolnosti prípadu, osobu odsúdeného a jeho chovanie vo výkone trestu a stav prevýchovy zvažoval, či na základe jediného rizika u odsúdeného - predchádzajúce jeho odsúdenia možno a priori odmietnuť predpoklad očakávania vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení. Riziko recidívy sa nedá vylúčiť nikdy, je nevyhnutné však posúdiť jeho mieru vzhľadom na ďalšie okolnosti prípadu. Je pravdou, že v posudzovanom prípade je odsúdený H. H. vo výkone trestu opakovane, no rizikové faktory recidívy, na ktoré poukazuje prokurátor v sťažnosti a sú spomínané aj v hodnotení ústavu na výkon trestu odňatia slobody (jeho predchádzajúce odsúdenia), sú v značnej miere eliminované postojom samotného odsúdeného k doteraz spáchanej trestnej činnosti, jeho výrazne dlhodobo pozitívnym chovaním vo výkone trestu, a to i jeho vyjadreniami o snahe žiť v budúcnosti iba riadnym rodinným životom a tiež dostatočným sociálnym zázemím nielen u svojej priateľky, ale i svojej rodiny, ako aj skutočnosťou, že prejavuje záujem pracovať a má i príslub zamestnania, ktoré skutočnosti vyplynuli z vykonaného dokazovania a čo v konečnom dôsledku presvedčilo i krajský súd o tom, že odsúdený svoju ľútosť nad spáchanou trestnou činnosťou v minulosti a snahu žiť už iba riadnym životom, myslí úprimne. Okresný súd preto správne dospel k záveru, že u odsúdeného sú kumulatívne splnené všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť odsúdený H. H. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu. Na druhej strane však súd prvého stupňa nebol dôsledný, keď pri obligatórnom určení skúšobnej doby odsúdenému podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil neprimerane krátku skúšobnú dobu, navyše s absenciou nevyhnutného probačného dohľadu nad odsúdeným a uložením primeraných povinností a obmedzení odsúdenému, so zreteľom na jeho doterajšie zaradenie vo výkone trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu, jeho doterajšiu trestnú minulosť a to aj z hľadiska posilnenia účinkov pozitívneho pôsobenia na odsúdeného, smerom účinne podporiť jeho vedenie riadneho života a eliminovať riziko jeho recidívy. Krajský súd dospel k záveru, že takouto primeranou skúšobnou dobou u odsúdeného je doba 4 rokov, s nariadením probačného dohľadu nad jeho osobou na 3 roky, za súčasného uloženia povinnosti počas určenej skúšobnej doby sa zamestnať alebo aspoň preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd z podnetu sťažnosti prokurátora rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.